न च भोजनपानानां निरुणह्यचितां गतिम्॥ नेन्द्रिमाणां व्यथाञ्चापि काञ्चिदुत्पादयेहुजम्। म साध्य उत्तो बलिनः सर्वे वा व्यत्तलच्याः॥" चुद्र: त्रत्यनिदानिलङ्ग:। उटौरयन् ऊर्डं-गच्छन्। दु:ख: दु:खप्रद:। सर्वे महाखासा-दयोऽपि॥#॥ खामानां साध्यत्वादिकमाइ। "चुद्रः साध्यतमस्तेषां तमकः क्षच्छ उचते। त्रयः खासा न सिध्यन्ति तमको दुर्वलस्य च॥ कामं प्राणहरा रोगा बहवो न ज्वरादय:। तथा यथा खासहिक हरती जीवमाग्र ते॥" श्रय खासस्य चिकित्सा। "खासिहकातुरं प्रायः स्निग्धैः खेदैरुपाचरेत्। युक्तैलंवगतैलाभ्यां तैरस्य प्रधितः कपः॥ जासी विलयमायाति मार्तशोपशास्यति। सिग्धं जात्वा ततर्थं नं भोजयेच रसीदनम्॥ खरसं शृङ्गविरस्य माचिवेष समन्वितम्। पाययेत् खासकासम्नं प्रतिश्यायकफाप इम्॥"

"प्रस्यं विभौतकानां चस्यि विना साध्येदजा-

खुक्वेरमार्द्रकम ।

भयमवलेहो लोटो मधुसहित: खासकासन्न:॥ दममुली मटो रास्ना पिप्पली विश्वपीष्करी ॥ शृङ्गतामलकोभागीगुड्चीनागराग्निभि:॥ यवागू विधिना सिद्धां कथायं वा पिवेत्रर:। व्यासद्भव्यद्वपार्वात्तिहिकाकासप्रशान्तये॥" तामलको भूग्यामलको। "दममूलस्य वा काथः पौष्करेणावचृणितः। म्बासकासप्रयमनः पाम्बं श्रुलविनाशनः ॥ रभाकुन्दिशरोषाणां कुसमं विष्यलीयुतम। पिद्वा तग्ड्लतोयेन पोला खासमपोइति॥ **ग्रङ्गोमहोषधकणाघनपुष्कराणां** च्णें गटौमरिचयोच सिताविमियम्। कायेन पौतमसता द्वपच्चमूखा म्बामं वाहेन विनिहन्ति हि घोरक्षम ॥ पञ्चमूली तु सामान्यात् पित्ते योज्या कनीयसी महतो मार्ते देया सैव देया कफेऽधिके॥ कुषाण्डकियफाच्यें पीतं को यो न वारिया। योव्रं यमयति खासं कासञ्चापि सुदारुग्रम् ॥ हरिद्रां मरिचं द्राचां क्यां राखां गटीं

करुतैलं लिइन् इन्यात् खासान् प्राणइरानिषाः
यतं संरद्धः भार्यास्तु द्यमूल्यास्त्रथापरम्।
यतं हरीतकीनाञ्च पचेत्तोये चतुर्गृ है।
पादावर्यपे तिसांस्तु रमे वस्त्रनिपीडिते।
यालोद्य च तुलां पृतां गुड्ख त्यभयां ततः॥
पुनः पचेतु सहन्नौ यावल्ले हत्वमिति तत्।
यौते च मधुनस्तत्र षट् फलानि विनिचिषेत्॥
विकटु तिसुगन्ध्य पलमातं पृथक् पृथक्।
यवचारं कर्षयुग्मं संचूर्ष्य प्रचिपेत्ततः॥
भच्चयेदभयामेकां लेइस्याई पलं तथा।
यासं सुदाक्णं इन्ति कासं पञ्चविधं तथा॥
पर्यांस्यरोचकां गुल्यां यक्तद्वदं च्यं तथा।

स्वरवर्षपदो ह्येष जठराम्ने य दीपनः । नामा भागींगुङ्खातो भिषग्भिः सक्वैर्मतः॥" इति भागींगुङ्ः॥

"रमी गसी विषञ्जापि दङ्गण्ञ मनः शिला। एतानि कर्षमात्राणि मरिचं चाष्टकर्षकम्॥ कटुव्रयं कर्षयुग्भं प्रथमत्र विनिः चिपेत्। रसः खासकुठारीऽयं सर्व्यकासनिवारणः॥" खासकुठारी रसः। इतिखासाधिकारः। इति भावप्रकाशः॥॥॥ अन्यञ्च। "विभीतकस्य वै चूणं समधु खासनागनम्। पिप्पसोविष्मलाचूणं मधुसैन्यवसंयुगम्। सर्वरीगन्वरखासगीष्यीनसङ्कद्ववेत्॥" इति गारुङ्गे १८८ भ्रष्यायः॥॥॥

तस्य पुराषोक्तनिदानं यथा,—

धन्वन्तरिक्वाच। "श्रधातः खासरोगस्य निदानं प्रवदास्यहम्। कासमुद्या भवेच्छासः पूर्वी वा दोषकीपनैः॥ श्रामातिसारवमध्विषपाख्डवरेरपि। रजोधूमानिलर्भार्भाघातादपि हिमाम्बना॥ चुद्रकस्तमकिन्द्रतो महानुई च् पञ्चमः। कफोपरुद्दगमनः पवनी विख्वमास्थितः॥ प्राणीदकानवाचीनि दृष्टसीतांसि दृष्यन् । उर:खः कुरुते खासमामाश्यसमुद्रवम ॥ ॥ प्रायपं तस्य इत्पार्श्वयूनं प्राणविनोसता। त्रानाइ: ग्रङ्गभेदय तत्रापामीत भोजनै: ॥ प्रेरितः प्रेरयन् चुद्रं खयं ससमलं मकत्। प्रतिलोमं शिरा गच्छेत् उदौर्था पवनः कफम॥ परिग्रह्म शिरोग्रीवमूर:पार्झे च पीड्यन्। कासं घ्षुरकं मोहमरुचिं पौनसं स्थम्॥ करोति तोव्रवेगच खासं प्राग्रोपतापनम्। प्रभाग्येत्तस्य वेगेन निष्ठतान्ते चणं सुखी ॥ कच्छाच्छयानः खसिति निषसः स्वास्था-

मिच्छति। **उक्तिताची ननाटेन खिदाता स्थमार्तिमान**॥ विगुष्कास्यो सृहु: खास: कांचत्युणां सवैपयम । मेवाम्ब शीतप्राग्वातैः श्री मलैश विवर्दते॥ स याप्यस्तमकः साध्यो नरस्य बलिनो भवेत। न्वरमुच्छायुतः शौतैः शास्येत् प्रतमकस्त सः॥ कासम्बसितविच्छित्रमर्माच्छेदक्जाहितः। सखेदमुच्छे: साना हो वस्तिदाह निरोधवान्॥ अधोद्दष्टिः प्रताचस्तु मुह्यनुत्रकलोचनः। ग्रष्कास्यः प्रलपन् दौनो नष्टच्छायी विचेतनः। महतामहता दौनी नादेन खिमिति क्षयन्। उड्यमानः संरब्धो सत्तवंभ इवानिश्म॥ प्रनष्टज्ञानविज्ञानो विभान्तनयनाननः। श्रच समाचिपन्बह्म् ववर्चा विशोर्णवाक्॥ ग्रय्पकरता मुचुर्मा चु: कर्णग्रह्मिरोऽभिक्क्। यो दोषमुच्छिसिलाडुँ न च प्रत्याहरत्यधः॥ स्र बाहतमुखयोतः ऋहगन्धवहाहितः। जहंद्रग्वीचते भान्तमचिणी परितः चिपन ॥ मर्मा पु च्छिदामानेषु परिदेवी निष्डवाक्। एते सिद्येयुरव्यक्ता व्यक्ताः प्रान्तइरा भूवम्,॥"

इति गार्डे खासरीगनिदानं १५४ ऋध्यायः॥ श्रथ ख।सरोगस्य कर्माविपाकः। "खासरोगो महानुषो देहिदेहावघातकः। कर्माणा येन भवति तन्मे निगदतः शृशा । महोहं च्छित्रतमकच्द्राभेदोऽस्य पञ्चधा ॥ म्बासः संजायते नृषां पृथक् कर्मानुसारतः॥ यस् यत्रं समासाद्य पश्चामं निरुध्य च हन्ति खादन्ति वा तञ्च महाखासेन ग्रह्मते ॥१॥ पौराणिककथामध्ये यस्तु वाचान्यथा भवेत्। स जर्बमासमासाय दुनीत्यहरहर्निशम्॥२॥ निविद्दानग्रहणात् क्रियमासेन ग्रह्मते ।३। मर्खः शास्त्रार्धनिर्धीतवाक्यं यो द्रषयत्यपि ॥ पौडाते तमकखासै: चुट्टै: पाकस्य विच्नत: 1814 परत्र कमाती देडि नरकेषु विपचते॥ नरकान्ते पुनर्खाघ्रयोनिं शुकरवायसौम्। पृथक्कमीवशाद्योनिं गला संप्राप्य तप्यते॥ मानुषत्वमनुपाप्य पूर्व्वोत्तेनोपग्टश्चते। श्वला तूत्रन्तु कदनं खासरीगसमुद्रवन्। प्रणस्य भरतः श्रीमान् भगं वाचमुवाचह ॥ राजीवाच।

खासकर्माचयं येन दानेन नियमेन च। कतेन मुक्तो भवति तन्मे वद प्रसादतः॥ स्मुक्ताच।

हाटकीं कारयेनमूर्त्तिं भक्त्या वक्षवातयोः। ताम्बपार्वापरि खाप्य तत्पातं कलसोपरि। राजतं कारयेत् पाग्रं ध्वजञ्चव एलइयम्। वामदिच्चितो मूर्तिं सपार्या गन्धदीपकः॥ वायोध्वं जसमायुक्तां गन्धमास्यपरिष्कृताम्। वर्णस्यापसव्ये तु कुर्याद्वायोः प्रपूजनम् ॥ न च खामं विनाकासस्तच्छासः कासतोऽपि वा तस्मात् पूज्याविमी सम्यक् वायुर्वे रूच पव च॥ वाक्षं कार्यद्वीमं वक्षस्थं ति मन्ततः। प्टतचीट्रतिलयवैः सङ्खं वा खप्रातितः॥ वायोस्तिलयवैः कार्यं मनीवातिति मन्त्रतः। सादरं ब्राह्मणं पूज्य वस्त्रमाखाचतादिभि:॥ क्योपग्रमवाकोन ब्राह्मणाय निवेदयेत्। सदचिवाञ्च तका सिंद्रा गायां पठेतरः। ॐ नमः पात्रभृते तुभ्यं ध्वजातिपतये नमः। जलाधिपतये तुभ्यं वायो सब्बंजनप्रिय ॥ श्चये दौयते दानं ध्वलपाशौ तु राजतौ। खासकासी इरेयातां प्रौती सब्बंजनप्रियौ॥ पूर्वजनाविपाकोशी खासकासी च दाक्णम्। सिहर्ण्यं प्रयच्छामि सुत्तोऽइं त्वज्रसादतः॥ सादरं माधवं नत्वा दिग्देवान् भास्तरं शिवम्। वस्त्रान्तरं क्ततं विष्रं पुनर्भानुमुदौरयेत्॥ श्रतः परं प्रकुर्वित यदा सोऽइतदुवं हो। खासकासी ज्वरव्याधी दानं तस्वीपमान्तये॥ पश्रघातोइवे खासे कुर्यादग्नेस्तुतप चम्। ॐ प्रमने मुर्देति मन्त्रेण छागं ददात सुदचिषम्। क्याविन्नोद्भवे रोगे कुर्यात् सारस्तं नृप। द्धिपाचं सरजंतं सरखत्यं निवेदयेत्॥ निविद्वदानग्रहणे गादानन्तु समाचरेत्।